

**מדור זה מאפשר
לקוראי "רוקדים"
לפרסם הגיגים,
דברים שמפריעים,
מחשבות טובות,
ובעיקר להביע
דעתם על כתבות
ומאמרים אשר
מתפרסמים בכל
גיליון. המעגל
הפנימי הזה
פתוח לכל רוקד**

כמו כן, כל הפעילות, ההדרכה, עבודת הוועד, הגזברות, התורנויות, נעשים בהתנדבות, כולל תורנות להבאת מיכשור הגברה, פלקטים, ועוד.
אני חבר ב"נוע עם" כ-30 שנה ומנסה לשמור על האוטנטיות של ריקדי העמים, וברור שאינני בודד בגישה זו, פן נהפוך לעוד חוג לרוקדים שנוצרו זה עתה וישרדו עד מחר מחרתיים.

יוזי ענבר

מלמדים בטעות

בתחילת דרכי כרוקדת ריקודי עם, לפני שלוש שנים, נתקלתי ב"תופעה" ולתומי חשבתי שהיא תופעה מיקרית. אני מתכוונת לתופעת "הריקודים המשובשים". אני יודעת שכבר נאמר בעניין רבות, אולם אחרי שקראתי כתבות ותגובות בנושא, אני משוכנעת יותר שתופעה זו אינה מיקרית. חלק מהמרקידים מגלים חוסר אחריות, כשהם מלמדים אותנו באופן משובש או "שונה" זה מזה.

אנני זוכרת שב"ביכורי העתים" שני מרקידים לימדו את הריקוד "ארץ אחת" בגרסאות שונות. כל אחד מהמרקידים ניסה לגונן על עצמו וזרק את האשם על האחר. התבלבלתי, יצאתי מהמעגל וסירבתי לרקוד. חבל שמרקידים, שקיבלו את התעודה על סמך ריקודים מסויימים, מפנים להם עורף לא מלמדים טוב או לא משמיעים ריקודים ישנים, עליהם התחנכו. כיצד ניתן לדעת מה נכון, והאם אנחנו לומדים את הריקודים הנכונים, בדרך הנכונה? אני מניחה שמרקידים מסתמכים היום יותר על הקלטות ופחות על רישומי הריקוד, ואולי מכאן נובעת כל הבעיה.

אני מציעה שיקום גוף ניטרלי שייפקח על עבודת המרקידים, יסנן את החומר המתקבל בהשתלמויות, יוריד את כמות הריקודים הנלמדים ובכך גם את הלחץ מהרוקדים והמדריכים, ויבחון את כל הנושא.

עדה איסט

ריח של צביעות

בי הילמן, במחילה מכבודך, קראתי את מכתבך בגיליון "רוקדים" מאי 1995 ("מלחמת בני אור"), ואני חייב להגיב. אינני מכיר אותך, לא יודע מי אתה ומה אתה, עיסוקך ומעשיך.

האמת היא שזה לא משנה. ברור שאינך נותן כבוד לריקוד ולעוסקים בו. וכי מה משנה מי כתב ריקוד, מי חיבר ומה חיבר? מה זה משנה אם זה בית חרושת לריקודים או רחבת ריקודים לשמה?

תאמין לי, הילמן, לא משנה, וגם זו לא תורה קדושה. ריקודי עם רוקדים כדי להנות, ללא ניתוחים וחיתוטים. מה מעניין מה אתה מחפש ורוצה מירון מירון.

ירון לא מעניין אותי מבחינה פוליטית-זעזית, אבל הוא מעביר לרוקדיו שעה וחצי של הנאה וזה מה שחשוב. לא מעניין אם הוא עושה את זה בגלל כסף או נעל ספורט. מתוך דברך נודף ריח של צביעות. אתה יכול להצליח בירון מירון כמה שאתה רוצה, אבל אל תערב את ריקודי העם בזה.

איתן טנן

מריבות תנ"כיות

ר לנו מאוד על שעלינו להתלונן על שקרה בתחרות תחפושות שהתקיימה בפורים ב"בית דני", בהרקדה של גדי ביטון. נושא התחרות היה דמויות מהתנ"ך, עם פרסים לשלושה המקומות הראשונים. צוות השיפוט, שנבחר בצורה אקראית בידי גדי, בחר בתחפושת של "לוחות הברית" כמקום ראשון. את התחפושת שלנו, "אדם וחווה", בחרו במקום השני, כאשר התחפושת שלנו היתה לעין ערוך יותר טובה, לפי התייחסות הקהל ותגובות אישיות מאנשים, לאחר החלטת השיפוט.

אפילו גדי, לאחר שהתקשרתי אליו והעלתי את הבעיה, הצדיק את דברי. גדי אמר כי "זו שזכתה במקום הראשון אמרה ש'אדם וחווה' עלו עליה בכמה דרגות". אני מקווה ומבקשת תגובות ושהצדק יצא לאור.

אדם וחווה

תגובת גדי ביטון:

דעתי, "אדם וחווה" היו משגעים והצליחו לשבות את לב הקהל. התחפושת היתה מאוד מושקעת, ולכן טענתי כי לדעתי תחפושת זו היתה צריכה לזכות. כאשר ביררתי עם השיפוט, נודע כי אחד מהם החליט להעניק יותר נקודות ל"לוחות הברית", בגלל המקוריות, ההומור והקריצה. לא לעניין לזלזל בצוות השיפוט ולערער על אמינותו. צוות זה כלל יוצר צעיר, כריאוגרף צעיר, מרקיד ותיק, רוקדת ותיקה ורוקדת צעירה. לא יכול להיות צוות יותר מאוזן מזה.

לא ראשון התימנים

ירון מירון, תודה על הכבוד להיות ריקוד החודש, אבל דרך אגב, הריקוד שלי הוא לא השיר הראשון שכולו תימני, יש עוד שירים כאלה, בהם הרבה שירים של ציון גולן. תתקשר למישאל ברזילי ותבקש ממנו שימצא לך מישוהו שיתרגם את "שופני" מתימנית ותראה שהמלים פשוטות ויפות.

יש לך גם כמה טעויות ברישום הריקוד. אם תסתכל על הרישום מההשתלמות של יואב אשריאל, אולי תוכל לתקן את עצמך. אגב, העיתון שלך הוא בעיני הקשר הטוב ביותר שלנו לטבור האם.

ישראל יעקובי

אנחנו טובים

ציתי לומר כמה מלים על "נוע עם" החוג הכאילו סגור לריקודי עמים בלבד. לחברי "נוע עם" מנהגים "משונים" מן העבר. לדוגמה, כולם רוקדים במעגלים באחיות ידיים (מבלי שמישהו יזכיר להם במיקרופון), מי שרוקד "סולו" יודעים מיד שהוא לא "משלנו". אנחנו רוקדים גם ריקודי זוגות בהם מחליפים בן זוג, כך שתוך שלושה-ארבעה ריקודים כל אחת רוקדת עם כל אחד ולו לחצי דקה.